

ИМОМ БУХОРИЙ ВА УНИНГ ЗАМОНДОШЛАРИНИНГ ИЛМГА ҚЎШГАН ХИССАСИ

Ўзбекистон давлат жаҳон
тиллари университети
Таржимонлик факультети
Араб тили йўналиши талабаси
Раҳимов Асадбек Баҳромжон уғли
e-mail: rasadbek046@gmail.com

Аннотация: Ушбу мақолада Имом Бухорий ҳаёти ва ижоди, илмий мероси унинг энг яқин издошларининг фаолияти баён этилган. Буюк алломанинг энг яқин издоши Имом Термизийнинг ҳаёти ва Имом Бухорий билан илмий амалий ҳамкорликлари акс эттирилган.

Калим сўзлар: Имом Бухорий, Имом Термизий, Ал-Жомеъ ас-Саҳиҳ, Сунан ат-Термизий, ҳадис, шогирд, устоз, шарқ, Ибн Абу Ҳотим, Дунё Имоми, ҳаёт, Ҳадисшунослик мактаби.

Abstract: This article describes the life and works of Imam Bukhari, his scholarly legacy, and the activities of his closest followers. It highlights the life of his most prominent disciple, Imam al-Tirmidhi, and their collaborative efforts in academic and practical fields.

Keywords: Imam Bukhari, Imam Tirmidhi, Al-Jami' al-Sahih, Sunan al-Tirmidhi, Hadith, disciple, mentor, East, Ibn Abi Hatim, Imam of the World, life, Hadith Studies school.

Аннотация: В данной статье изложены жизнь и творчество Имама Бухари, его научное наследие, а также деятельность его ближайших последователей. Особое внимание уделено жизни ближайшего ученика великого ученого — Имама ат-Тирмизи, и их научно-практическому сотрудничеству.

Ключевые слова: Имам Бухари, Имам Тирмизи, Аль-Джами ас-Саҳиҳ, Сунан ат-Тирмизи, ҳадис, ученик, учитель, Восток, Ибн Абу Хатим, Имам мира, жизнь, школа ҳадисоведения.

Абу Абдуллоҳ Муҳаммад ибн Исмоил Иброҳим ибн ал-Муғйра ибн Бардазбаҳ Жуафий Бухорий. У Бухорои шарифда ҳижрий 194 йил шаввол ойининг 13-куни (милодий 810 йил 20 июль)да таваллуд топган. Имом Бухорий бутун ҳаётларини, интилиш ва ҳаракатларини ҳадис илмига бахшида этган. Ал-Бухорий ёшлигидаёқ отаси дунёдан ўтади ва онасининг қўлида қолади. У ёшлигидан ақл-идрокли, ўткир зехнли ва маърифатга ҳаваси кучли бўлиб, турли илм-фанларни, айниқса, ҳадис илмини зўр қизиқиш билан эгаллайди. У ўн ёшидан бошлаб ўз юртидаги турли ривоятчилардан эшитган ҳадисларини шунингдек, Абдуллоҳ ибн ал-Муборак ва Вакий каби олимларнинг ҳадис тўпламларини мутолаа қилиб, ёдлаган. Устози Шайх Доҳилий билан ривоятчилари ҳақидаги қизғин баҳсларда қатнашган.

825 йили ўн беш яшар ал-Бухорий онаси ва акаси Аҳмад билан Ҳижозга қараб йўл олади, муқаддас шаҳарлар – Макка ва Мадинани зиёрат қилиб, олти йил Ҳижозда яшаб, ҳадис илмидан ўз билимини янада ошириш мақсадида ўша пайтда илм-фаннинг йирик марказларидан ҳисобланган Дамашқ, Қоҳира, Басра, Куфа, Бағдод каби шаҳарларда яшаб, у жойлардаги машҳур олимлардан ҳадис билан бир қаторда фикҳ илмидан ҳам таълим олади, йирик олимлар даврасида илмий баҳс-мунозараларда қатнашади ва илм толибларига дарс ҳам беради. Имом ал-Бухорий ҳаётининг кўп қисми мусофирчиликда ўтди. Бу ҳақда унинг ўзи: “Миср, Шом, Месопотамияга икки мартадан, Басрага тўрт марта борганман. Ҳижозда олти йил яшаганман, Бағдод ва Куфа шаҳарларига неча марта борганим ҳисобини билмайман”, деб айтади.

У сафар чоғида ҳам, бир шаҳарда муқим турганда ҳам илмини ошириш борасида тинимсиз ишлар, тўплаган ҳадисларини оққа кўчираб эди. Бағдодда истиқомат қилган пайтда кўпинча ойнанинг нурида ижод қилиб, қоронғи кечаларда шам ёруғида китоб ёзар экан. Шогирди Ибн Абу Ҳотим устози ҳақида бундай дейди: “Бухорий билан сафарда бирга бўлиб, бир уйда тунашга тўғри келди. Ўшанда шунинг гувоҳи бўлдимки, у киши бир кечада ўн беш мартадан йигирма мартагача уйғониб, ҳар гал чакмоқ тошини ишлатиб чироғини ёқар, тўплаган ҳадисларининг саҳиҳларини ажратиб, белгилаб кўяр эди.” Сўнг чироқни ўчириб, бошини ёстиққа кўяр эди. Имом Бухорийнинг ҳадис ёдлаш қобилиятлари, зеҳнларининг ўткирлиги тилларда дoston бўлиб кетган эди. У киши ўзларининг шоҳ асарлари бўлмиш

“Ал-Жомеъ ас-Саҳиҳ” асарини таълиф қилиш олдидан жами олти юз минг саҳиҳ бўлмаган ҳадисни ёд олганликларини зикр этган эдилар. Ҳадис илми равнақи йўлидаги буюк хизматлари учун “Имом-уд-дунё” (Дунё имоми) мақомига мушарраф бўлган эдилар.

Илм олиш мақсадида ал-Бухорий жуда кўплаб олимлардан таълим олади. Ҳаким Нишопурийнинг ёзишича, устозларининг сони тўқсон нафар атрофида бўлган. Ўз навбатида ал-Бухорий ҳам кўпгина шогирдларига устозлик қилган. Исҳоқ ибн Муҳаммад ар-Рамодий, Абдуллоҳ ибн Муҳаммад ал-Маснадий, Муҳаммад ибн Халиф ибн Қутайба, Иброҳим ал-Ҳарбий, Абу Исо ат-Термизий, Муҳаммад ибн Наср ал-Марвазий, Муслим ибн ал-Ҳажжож каби етук олимлар унинг шогирдларидир.

Қуйида Имом Бухорий раҳимахуллоҳнинг “Ал-адаб ал-муфрад” китобларида келтирилган ҳадислардан зикр қилиб ўтамыз.

مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَيُنْسَأَ لَهُ " : عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ "فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ".

яъни: Анас р.а.дан ривоят қилинади, Расулуллоҳ с.а.в. дедилар: **“Ким ризқи кенг ва умри узок бўлишини истаса силаи раҳм қилсин (қариндошлик алоқасини боғласин)”**.

مَنْ الْكَبَائِرِ شَتَمَ الرَّجُلَ " : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ نَعَمْ يَسُبُّ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسُبُّ أَبَاهُ وَيَسُبُّ أُمَّهُ " : قَالُوا: "يَا رَسُولَ اللَّهِ وَهَلْ يَشْتَمُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟" قَالَ "وَالِدَيْهِ" : "فَيَسُبُّ أُمَّهُ".

яъни: Абдуллоҳ ибн Амр ибн Ос р.а.дан ривоят қилинади, Расулуллоҳ с.а.в. дедилар: **“Киши ўз ота-онасини сўкиши кабира гуноҳлардан саналади”**. Саҳобалар: Ё Расулуллоҳ! Киши ўз ота-онасини ҳам сўкадимми? – деб сўрашди. Расулуллоҳ с.а.в.: **“Ҳа, у бошқа кишининг отасини сўкса, у ҳам бунинг отасини сўкади. Унинг онасини сўкса, у ҳам бунинг онасини сўкади”**, дедилар.

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ " : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ "وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْنُتْ".

яъни: Абу Хурайра р.а.дан ривоят қилинади, Расулуллоҳ с.а.в. дедилар: **“Ким Аллоҳга ва охират кунига имон келтирган бўлса қўшнисига озор бермасин. Ким Аллоҳга ва охират кунига имон келтирган бўлса, меҳмонини ҳурмат қилсин. Ким Аллоҳга ва охират кунига имон келтирган бўлса, яхши гап гапирсин ёки жим турсин”**.

لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ إِنَّمَا " : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ "الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ".

яъни: Абу Хурайра р.а.дан ривоят қилинади, Расулуллоҳ с.а.в. дедилар: **“Курашда енгган киши кучли эмас, ғазаби келганда ўзини тутган киши ҳақиқий кучлидир”**.

Термизлик машҳур муҳаддис Абу Исо Термизий Бухорийга ҳам шогирд, ҳам сафдош ҳисобланиб, уларнинг ўзаро муносабатлари ибратли бўлган. Узоқ йиллар Шарқнинг турли-туман мамлакатларига сафар қилгандан кейин умрининг охирларида ал-Бухорий 863-868 йиллари Нишопурда яшаб, мадрасада ҳадис илмидан дарс берган. Ўша пайтда Нишопур мусулмон Шарқидаги энг йирик илмий марказлардан бирига айланганлиги сабабли кўп машҳур олимлар шу шаҳарда тўпланган эдилар.

Имом Бухорий авлодларга бой ва қимматли илмий мерос қолдирган бўлиб, у ёзган асарларнинг сони йигирматадан ортиқдир. Улардан “Ал-жомеъ ас-саҳиҳ”, “Ал-адаб ал-муфрад”, “Ат-тарих ас-сағир”, “Ат-тарих ал-авсат”, “Ат-тарих ал-кабир”, “Китоб ал-илал”, “Бирр ул-волидайн”, “Асомий ас-саҳоба”, “Китоб ал-куна” ва бошқаларни кўрсатиш мумкин. Буюк алломанинг энг муҳим асари, шубҳасиз, “Ал-жомеъ ас-саҳиҳ”дир. Бу асар “Саҳихи ал-Бухорий” номи билан ҳам машҳур. Унинг ғоят аҳамиятли томони шундаки, Имом ал-Бухорийгача ўтган муҳаддислар ўз тўпламларига эшитган барча ҳадисларини танлаб ўтирмай қаторасига киритаверганлар. Имом ал-Бухорий эса турли ровийлардан эшитган ҳадисларни табақаларга бўлиб, уларнинг ишончлиларини ажратиб, алоҳида китоб яратди.

Аллома Ибн Салоҳнинг таъкидлашича, ал-Бухорийнинг бу асарига киритилган ишончли ҳадисларнинг сони такрорланадиганлари билан бирга 7275 та бўлиб, такрорланмайдиган ҳолда эса 4000 ҳадисдан иборат. Бу шарафли ишни биринчи ал-Бухорий бошлаб берган бўлиб, кейин қатор олимлар унга тақлид қилиб, шу зайлда ҳадислар тўпламини яратганлар.

Имом ал-Бухорий тўпламларига киритилган ҳадислар фақат ислом таълимотига оид умумий қоидаларни акс эттириш билан чекланиб қолмайди.

Улар меҳр-муҳаббат, саҳийлик, очиқ кўнгиллик, ота-онага ҳурмат, аёллар ва катталарга ҳурмат, етим-есирларга мурувват, фақир-бечораларга ҳиммат, ватанга муҳаббат, меҳнатсеварлик, ҳалолликка даъват этиш каби ҳақиқий инсоний фазилатлар ва намунали тартиботлар мажмуасидир. Унда нима яхши, нима ёмон, нимани қилиш керак, нимадан ўзини тийиш лозимлиги ҳақида ҳозирги жамиятимиз, айниқса, ёш авлод учун катта тарбиявий аҳамиятга эга йўл-йўриқлар, панд-насихат ва ўғитлар акс эттирилган.

Буюк муҳаддис олим Имом ал-Бухорийнинг энг яқин издошларидан бири бу Абу Ийсо Муҳаммад Термизийдир. Термизий ҳижрий 209-йилда (милодий 824-йилда) таваллуд топганлар. Ҳофиз аз-Заҳабий “Мийзон ул-ийтидол” китобида Термизийнинг ҳижрий 279 йилда вафот этганларини зикр қилиб: “Вафот этган вақтларида етмиш ёшда эдилар”, дейди. Аллома Мулла Али Қорий ҳазратлари ҳам “Аш-шамоил” асари шарҳида шу гапни айтади. Имом Термизийнинг туғилган ватанлари бугунги Ўзбекистондир. Термизий Термиз шаҳрида олти фарсах (тақрибан 40км) нарида жойлашган Буғ қишлоғида таваллуд топдилар. Ал-Буғий деб Буғ қишлоғига нисбатан этилишлари бу қишлоқда туғилганлари ёки у ерда яшаб, вафот этганлари сабабидир. Мулла Али Қорий ҳазратлари Термизийнинг ўзларидан бундай деганларни нақл этади: “Бобом, Лайс ибн Сайёр даврида Марвазда яшар эдилар, кейин Термизга кўчганлар”.

Имом Термизий 20 ёшга етганларида Хуросон шайхларидан Исҳоқ ибн Роҳавайҳ Марвазий ва бошқалардан илм ўргандилар сўнг 25-26 ёшларида Басрага бориб, у ердаги алломалардан дарс олдилар. Бу саёҳатлари кўп йиллар давом этди, имом Термизий Термизга 250 ҳижрий (865м.й) йилдагина қайтиб келдилар. Шунга қараганда, тахминан 20 йил давомида ўзга юртларда ҳадисларни ўрганиб, йиғиб юрганлар.

Бухорийнинг ат-Термизий билан учрашуви ҳам Нишопурда юз бериб, диёримиздан чиққан икки машҳур муҳаддис ўртасида унутилмас, қизгин илмий баҳслар, кўпдан-кўп ижодий, дўстона учрашувлар бўлиб ўтади. Шундан сўнг “Ал-Жомеъ ас-саҳиҳ”, “Сунан ат-Термизий” китобларини ёза бошлаганлар. Термизийнинг ёзишича, у ўз асарлари учун кўп маълумотларни Бухорий билан учрашувларидан олган. Шу билан бирга Бухорий ҳам Термизийнинг билимини юқори баҳолаб: «(Эй Абу Ийсо Термизий!) Сен мендан баҳраманд бўлганингдан ҳам кўра мен сендан кўпроқ баҳраманд бўлдим», деб унга нисбатан чуқур ҳурматини билдирган. Ат-Термизий ўз устози ва сафдоши ал-Бухорийни бутун умри давомида ҳурматлаб, унга самимий садоқатда бўлган. Араб тарихчиси Шамсуддин аз-Заҳабийнинг “Тазкират ул-ҳуффоъ” номли асарида ёзишича, ат-Термизий ўз устозининг вафоти туфайли қаттиқ қайғуга ботиб “кўп йиғлаганидан ҳатто кўзлари кўр бўлиб қолиб, узок йиллар кўзи ожиз ҳолда яшади”.

Бу икки беназир зотнинг устоз-шогирдлик ва дўстлик фаолиятида уч муҳим жиҳат кўзга ташланади.

Биринчи. Диннинг поклиги ва ҳадислар саҳиҳлигини сақлашда ҳамкорлик қилиш, устозлик ҳурмати сақлаш, вафо ва садоқат кўрсатиш, устоз сўзига эҳтиром ва эътимод билан қараш, ҳар бир ихтилофли масалада, ҳадислар исноди ва сифати масалаларида ҳузури дил билан маслаҳатлашиш.

Иккинчи. Устознинг ҳукми ва хулосасига эҳтиром сақлаган ҳолда ўз асарида мустақил йўл танлаш, баъзи ўринларда устоз билан баҳс мунозарага киришиши, устозни такрорлашдан ва тақлид қилишдан қочиш.

Учинчи. Камтарлик, холислик, бир-бирини қадрлаш ва маънавий мадакор бўлиш.

Термизийдан ҳадис ривоят қилган кишилар кўп. “Тазкират ул-ҳуффоз” “Ҳофизлар ёдномаси” ва “Ат-Таҳзиб” китобларида булардан айримлари зикр қилинган.

Ал-Маҳбубий Термизийдан ҳадис ривоят қилган зотларнинг энг биринчиларидандир. Ибнул-Имод у зот ҳақида бундай дейди: “Абул-Аббос ал-Маҳбубий, Муҳаммад ибн Аҳмад ибн Маҳбуб ал-Марвазий, Марв ўлкасининг муҳаддиси, шайхи ва раисидир. 346-ҳижрий йилнинг Рамазон ойида 97 ёшида вафот этди. “Сунан ат-Термизий” китобининг муаллифидан (яъни Термизий ҳазратларидан) ҳадислар ривоят қилган зотдир”.

Олимлар, Имом Термизийнинг турли асарлар тортиқ этганларини таъкидлашади. Уларнинг фикрига кўра, у зотнинг асарлари қуйидагилардир:

“Ал-Жомеъ ас-Саҳиҳ” (“Ишончли тўплам”).

“Сунан ат-Термизий” (“Термизий суннатлари”).

“Аш-Шамоил” (“Шамоил ан-Набавий”).

“Ал-Ҳол”.

“Ат-Тарих”.

“Аз-Зухд”.

“Ал-Асмо вал-куно” (“Исмлар ва кунялар”).

Термизийнинг бошқа асарлари ҳам бўлиши мумкин. Бунда зикр қилинган китобларни айрим манбаъларга таяниб баён этдик.

Хулоса қилиб айтадиган бўлсак, буюк ватандошимиз муҳаддис олим Имом ал-Бухорий, Абу Муҳаммад ат-Термизий ҳамда уларнинг издошлари бизга бой ва катта илмий мерос қолдириб кетганлар. Ҳозирга келиб, кўпгина ўзбек олимлари уларнинг меросларини ўрганишда давом этмоқдалар. Кенг жамоатчилик ҳам уларнинг ҳаёти ва ижоди ҳақида оз маълумотга эгадирлар. Шу мақсадда юртбошимиз ташаббуслари билан буюк уламоларимиз ҳаётини ўрганиш, уларни асарларини таржима қилиш мақсадида, юртимизда кўпгина таълим муассасалари ҳам хайрия жамғармалари очилмоқда. Ҳамда Самарқанд шаҳрида очилган “Ҳадисшунослик мактаби” ҳам XXI аср ёшлари учун илм манбаи ҳисобланади.

Фойдаланилган адабиётлар рўйхати:

1. Абу Ийсо Муҳаммад Ат-Термизий . “Сунан ат-Термизий”. Мирзо Кенжабек таржимаси .-Т.2013.-528 б.
2. Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф. Дин насиҳатдир китобидан. Islom.uz.
3. Хайруллаев М.М. Маънавият юлдузлари. Тошкент, 2001.
4. Буюк алломаларимиз. 3.Исломов. Тошкент Ислом университети нашриёти -2002.
5. Уватов У. Имом ал-Бухорий. Тошкент, 2002.
6. Ахмаджонов М. Юсупов О.Абдухалимов Б.Олтин Силсила.Саҳиҳул Бухорий.Тошкент .2013й.
7. Зокиржон Исмоил таржимаси. Ҳадис. Тошкент. 1991й.